

Streda 6. apríla 2011

Európska medzinárodná investičná politika

P7_TA(2011)0141

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 6. apríla 2011 o budúcej európskej medzinárodnej investičnej politike (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Európsky parlament,

- so zreteľom na oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov zo 7. júla 2010 s názvom Na ceste ku komplexnej európskej medzinárodnej investičnej politike (KOM(2010)0343), ako aj na návrh Komisie zo 7. júla 2010 na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovujú prechodné opatrenia týkajúce sa bilaterálnych investičných dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami (KOM(2010)0344),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 3. marca 2010 s názvom Európa 2020 – Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu (KOM(2010)2020) a na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 9. novembra 2010 s názvom Obchod, rast a svetové záležitosti – Obchodná politika ako hlavná súčasť stratégie Európa 2020 (KOM(2010)0612),
 - so zreteľom na závery Rady z 25. októbra 2010 o komplexnej európskej medzinárodnej investičnej politike,
 - so zreteľom na aktualizované usmernenia OECD pre nadnárodné podniky,
 - so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie týkajúcu sa nesplnenia povinností členských štátov, najmä na rozsudok z 3. marca 2009 vo veci Komisia proti Rakúsku (vec C-205/06), rozsudok z 3. marca 2009 vo veci Komisia proti Švédsku (vec C-249/06) a rozsudok z 19. novembra 2009 vo veci Komisia proti Fínsku (vec C-118/07),
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre medzinárodný obchod a stanoviská Výboru pre rozvoj a Výboru pre hospodárske a menové veci (A7-0070/2011),
- A. keďže od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy patria priame zahraničné investície do výlučnej právomoci EÚ, ako je zakotvené v článku 3 ods. 1 písm. e) a v článkoch 206 a 207 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- B. keďže členské štáty od roku 1959 na dvojstrannej úrovni uzavreli viac ako 1 200 dvojstranných investičných dohôd a celkovo bolo uzavretých takmer 3 000 dvojstranných investičných dohôd,
- C. keďže sa všeobecne uznáva, že investície zo zahraničia môžu zvýšiť konkurencieschopnosť cieľových krajín, ale investície smerujúce do zahraničia si môžu vyžadovať pomoc na prispôbenie sa nízko-kvalifikovaných pracovníkov; keďže každá vláda je povinná podporovať prospešný vplyv investícií a predchádzať akýmkoľvek škodlivým vplyvom,

Streda 6. apríla 2011

- D. keďže v článkoch 206 a 207 ZFEÚ sa nevymedzujú priame zahraničné investície a keďže Súdny dvor Európskej únie ⁽¹⁾ špecifikoval svoje chápanie pojmu priame zahraničné investície na základe troch kritérií: mali by to byť dlhodobé investície, ktoré predstavujú aspoň 10 % vlastného kapitálu/podielu pridruženej spoločnosti a poskytujú investorovi riadiacu kontrolu nad operáciami pridruženej spoločnosti, keďže toto vymedzenie je v súlade s vymedzeniami Medzinárodného menového fondu a OECD a je v protiklade najmä s portfóliovými investíciami a právami duševného vlastníctva, keďže je zložité jasne rozlišovať medzi priamymi zahraničnými investíciami a portfóliovými investíciami a absolútna právna definícia sa bude môcť len ťažko uplatňovať v investičnej praxi reálneho sveta,
- E. keďže niektoré členské štáty používajú široké vymedzenie pojmu zahraničný investor a obyčajnú poštovú adresu považujú za dostatočnú na určenie štátnej príslušnosti podniku, keďže to niektorým podnikom umožnilo podať žalobu voči svojej vlastnej krajine na základe využitia dvojstranných investičných dohôd podpísaných tretími krajinami, keďže každá európska spoločnosť by mala mať možnosť spoľahnúť sa na budúce investičné dohody EÚ, prípadne dohody o voľnom obchode s investičnými kapitálami,
- F. keďže nástup nových krajín s veľkou investičnou kapacitou ako miestnych alebo svetových veľmocí zmenil klasické chápanie, podľa ktorého investori pochádzali iba z rozvinutých krajín,
- G. keďže po prvých prípadoch urovnávania sporov v 90. rokoch minulého storočia, a to napriek vo všeobecnosti pozitívnym skúsenostiam, sa z dôvodu vágneho jazyka dohôd, ktoré bolo možné voľne vykladať, odhalilo niekoľko problematických aspektov, ktoré sa týkali najmä rizika konfliktu medzi súkromnými záujmami a regulačnou úlohou verejných orgánov, napríklad v prípadoch, keď prijatie zákonných právnych predpisov viedlo k tomu, že štát bol medzinárodnými arbitrami odsúdený za porušenie zásady spravodlivého a rovnakého zaobchádzania,
- H. keďže USA a Kanada, ktoré boli medzi prvými štátmi, voči ktorým boli takéto rozsudky vynesené, upravili svoje modely dvojstranných investičných dohôd s cieľom obmedziť šírku výkladu arbitrážou a zabezpečiť lepšiu ochranu svojho priestoru, v ktorom sú možné zásahy štátu,
- I. keďže Komisia zostavila zoznam krajín, ktoré budú privilegovanými partnermi pri rokovaniach o prvých investičných dohodách (Kanada, Čína, India, Mercosur, Rusko a Singapur),
- J. keďže novozriadená Európska služba pre vonkajšiu činnosť má posilniť celosvetovú prítomnosť a úlohu EÚ vrátane podpory a obhajoby obchodných cieľov EÚ v investičnej oblasti,
1. uznáva, že v dôsledku Lisabonskej zmluvy patria v súčasnosti priame zahraničné investície výlučne do právomoci EÚ; konštatuje, že nová výlučná právomoc EÚ v oblasti priamych zahraničných investícií predstavuje dvojitú výzvu – jednak z hľadiska správy súčasných dvojstranných investičných dohôd a jednak z hľadiska vymedzenia európskej investičnej politiky, ktorá napĺňa očakávania investorov a štátov, ktoré sú príjemcami, ako aj všeobecnejšie ekonomické záujmy a ciele vonkajšej politiky EÚ;
 2. víta túto novú právomoc EÚ a vyzýva Komisiu a členské štáty, aby túto príležitosť využili a v spolupráci s Parlamentom budovali integrovanú a koherentnú investičnú politiku, ktorá podporuje vysokokvalitné investície a pozitívne prispieva k celosvetovému hospodárskemu pokroku a udržateľnému rozvoju; zastáva názor, že Parlament musí byť primerane zapojený do vytvárania budúcej investičnej politiky, čo si vyžaduje náležité konzultácie o mandátoch na nadchádzajúce rokovania, ako aj pravidelné a zmysuplné informovanie o stave prebiehajúcich rokovaní;

(1) Rozsudok z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue, vec C-446/04.

Streda 6. apríla 2011

3. konštatuje, že EÚ predstavuje významné hospodárske zoskupenie, ktoré má v rokovaní značnú váhu; je presvedčený, že spoločná politika v oblasti investícií splní očakávania tak investorov, ako aj dotknutých štátov, a pomôže zvýšiť konkurencieschopnosť EÚ a jej podnikov a zamestnanosť;
4. konštatuje, že je potrebný koordinovaný celoeurópsky rámec navrhnutý tak, aby poskytoval právnu istotu a podporoval zásady a ciele Európskej únie;
5. pripomína, že v súčasnej fáze globalizácie došlo k prudkému nárastu priamych zahraničných investícií, ktoré v roku 2007, o rok skôr, ako investície zasiahla svetová hospodárska a finančná kríza, dosiahli rekordnú úroveň takmer 1,5 miliardy EUR, pričom najväčším zdrojom priamych zahraničných investícií v celom svetovom hospodárstve bola EÚ; zdôrazňuje však, že v rokoch 2008 a 2009 došlo k zníženiu objemu investícií v dôsledku svetovej finančnej a hospodárskej krízy; zdôrazňuje taktiež, že približne 80 % celkovej hodnoty svetových priamych zahraničných investícií sa týka cezhraničných fúzií a akvizícií;
6. víta oznámenie Komisie s názvom Na ceste ku komplexnej európskej medzinárodnej investičnej politike, zdôrazňuje však, že zatiaľ čo sa extenzívne sústreďuje na ochranu investorov, mala by sa viac zaoberať právom chrániť schopnosť verejných orgánov vykonávať reguláciu a plniť záväzok EÚ využívať politickú súdržnosť na rozvoj;
7. domnieva sa, že investície môžu mať pozitívny vplyv na rast a zamestnanosť, a to nielen v EÚ, ale aj v rozvojových krajinách, pokiaľ investori aktívne prispievajú k rozvojovým cieľom cieľových štátov, t. j. podporovaním ich miestneho hospodárstva prostredníctvom transferu technológií a využívaním miestnej pracovnej sily a miestnych vstupov;
8. vyzýva Komisiu, aby mala na zreteli ponaučenia získané na viacstrannej, mnohostrannej a dvojstrannej úrovni, predovšetkým pokiaľ ide o neúspech rokovaní OECD o viacstrannej dohode o investíciách;
9. naliehavo žiada Komisiu, aby dôkladne a koordinovane vypracovala investičnú stratégiu EÚ na základe najlepších postupov dvojstranných investičných dohôd; poukazuje na rozmanitosť obsahu v dohodách členských štátov a vyzýva Komisiu, aby tieto odlišnosti zladila a pripravila presvedčivý vzor pre investičné dohody EÚ, ktorý by bolo možné upraviť podľa úrovne rozvoja partnerskej krajiny;
10. vyzýva Komisiu, aby čo najskôr vydala nezáväzné pokyny, napríklad vo forme vzorovej dvojstrannej investičnej dohody, ktoré by členské štáty mohli používať v záujme posilnenia právnej istoty a konzistentnosti;

Vymedzenia pojmov a rozsah pôsobnosti

11. žiada Komisiu, aby poskytla jasné vymedzenie investícií, ktoré je potrebné chrániť, vrátane priamych zahraničných investícií a portfóliových investícií; domnieva sa však, že špekulatívne formy investícií, ako ich vymedzuje Komisia, by sa nemali ochraňovať; trvá na tom, že ak sú do rozsahu pôsobnosti investičnej dohody zahrnuté práva duševného vlastníctva a to vrátane tých dohôd, pre ktoré už bol predložený návrh mandátov, ustanovenia by nemali negatívne vplyvať na výrobu generických liekov a mali by rešpektovať výnimky z obchodných aspektov práv duševného vlastníctva (TRIPS) pre oblasť verejného zdravia;
12. so znepokojením konštatuje, že rokovania o širokej škále investícií by viedli k prelínaniu výlučných a spoločných právomocí;

Streda 6. apríla 2011

13. žiada o zavedenie pojmu investor EÚ, ktorý by v súlade s duchom článku 207 ZFEÚ zdôraznil význam podpory investorov zo všetkých členských štátov za rovnakých podmienok a zabezpečil im rovnaké podmienky činnosti a ochrany investícií;

14. pripomína, že bežné dvojstranné investičné dohody členských štátov EÚ používajú široké vymedzenie pojmu zahraničný investor; žiada Komisiu, aby vyhodnotila, v ktorých prípadoch to viedlo k neko-rektným praktikám; žiada Komisiu, aby jasne vymedzila pojem zahraničný investor, pričom by svoje vymedzenie založila na tomto vyhodnotení a na najnovšom referenčnom vymedzení priamych zahranič-ných investícií zo strany OECD;

Ochrana investorov

15. zdôrazňuje, že ochrana investorov pre všetkých investorov EÚ musí zostať prvoradou prioritou v rámci investičných dohôd;

16. konštatuje, že rokovania o dvojstranných investičných dohodách sú časovo náročné; vyzýva Komisiu, aby zapojila všetky svoje personálne a materiálne zdroje do rokovaní o investičných dohodách EÚ a do ich uzatvorenia;

17. domnieva sa, že požiadavka, ktorú Rada vyjadrila vo svojich záveroch týkajúcich sa oznámenia – aby nový európsky právny rámec neovplyvňoval negatívnym spôsobom ochranu investorov a záruky na úrovni súčasných dohôd – by mohla spôsobiť nesúhlas s akoukoľvek novou dohodou a mohla by viesť k tomu, že v období rastu investícií zo zahraničia smerom do EÚ by došlo k ohrozeniu rovnováhy medzi ochranou investorov a ochranou práva na reguláciu; navyše sa domnieva, že by takáto formulácia hodnotiacich kritérií mohla protirečiť literu a duchu článku 207 ZFEÚ;

18. je presvedčený, že potreba vymedziť najlepšie postupy, na ktorú poukazujú aj závery Rady, je rozumnejším a účinnejším riešením, ktoré umožní rozvoj dôslednej európskej investičnej politiky;

19. domnieva sa, že budúce investičné dohody uzatvorené EÚ by mali vychádzať z najlepších postupov a skúseností členských štátov a obsahovať tieto zásady:

- nediskriminácia (vnútroštátny prístup a doložka najvyšších výhod), s presnejším znením vymedzenia, v ktorom sa uvedie, že zahraniční a vnútroštátni investori musia svoje činnosti vykonávať v „podobných podmienkach“ a ktoré umožní väčšiu pružnosť, pokiaľ ide o doložky najvyšších výhod s cieľom nestavať prekážky regionálnej integrácii rozvojových krajín;
- spravodlivé a rovnaké zaobchádzanie vymedzené na základe úrovne zaobchádzania zavedenej medzi-národným zvykovým právom;
- ochrana pred priamym a nepriamym vyvlastnením, vymedzenie, ktorým sa zavedie jasná a spravodlivá rovnováha medzi verejnými cieľmi a súkromnými záujmami a ktoré v prípade protiprávneho vyvlast-nenia umožní primeranú kompenzáciu podľa výšky vzniknutých škôd;

20. žiada Komisiu, aby vyhodnotila možný dopad zapracovania zastrešujúcej doložky do budúcich európskych investičných dohôd a predložila správu Európskemu parlamentu a Rade;

Streda 6. apríla 2011

21. vyzýva Komisiu, aby pri rokovaní o prístupe na trh so svojimi hlavnými obchodnými partnermi z rozvinutých a rýchlo sa rozvíjajúcich krajín zabezpečila reciprocitu, pričom by mala mať na zreteli, že je potrebné vylúčiť citlivé odvetvia a zachovať asymetriu v obchodných vzťahoch EÚ s rozvojovými krajinami;

22. konštatuje, že očakávané zvýšenie právnej istoty pomôže MSP investovať v zahraničí, a v tejto súvislosti poznamenáva, že je potrebné počas rokovaní vypočuť si názory MSP;

Ochrana práva na reguláciu

23. zdôrazňuje, že budúce investičné dohody uzatvorené EÚ musia rešpektovať možnosť štátnych zásahov;

24. vyjadruje hlboké znepokojenie, pokiaľ ide o mieru voľnosti medzinárodných arbitrov vykladať doložky o ochrane investorov v širokom zmysle, čo znemožňuje zákonnú verejnú reguláciu; vyzýva Komisiu, aby jasne vymedzila normy ochrany investorov s cieľom predísť takýmto problémom v nových investičných dohodách;

25. vyzýva Komisiu, aby do všetkých budúcich dohôd zahrnula osobitné doložky, v ktorých sa stanoví právo strán dohody na reguláciu, a to okrem iného v oblastiach ochrany národnej bezpečnosti, životného prostredia, verejného zdravia, práv pracujúcich a spotrebiteľov, priemyselnej politiky a kultúrnej rozmanitosti;

26. zdôrazňuje, že Komisia musí rozhodnúť podľa jednotlivých prípadov a zostaviť zoznam odvetví, na ktoré sa budúce dohody nebudú vzťahovať, ako sú citlivé odvetvia ako kultúra, vzdelávanie, verejné zdravie a odvetvia so strategickým významom pre národnú obranu, a žiada ju, aby informovala Európsky parlament o mandáte, ktorý v jednotlivých prípadoch získala; poznamenáva, že EÚ by si mala uvedomiť aj obavy svojich rozvojových partnerov a nemala by požadovať ďalšiu liberalizáciu, ak sa títo partneri domnievajú, že v záujme ich rozvoja je potrebné chrániť niektoré odvetvia, najmä v oblasti verejných služieb;

Začlenenie sociálnych a environmentálnych noriem

27. zdôrazňuje, že budúca politika EÚ musí podporovať aj investície, ktoré sú udržateľné, rešpektujú životné prostredie (obzvlášť v oblasti ťažobného priemyslu) a podporujú kvalitné pracovné podmienky v podnikoch, do ktorých tieto investície smerujú; žiada Komisiu, aby do všetkých budúcich dohôd začlenila odkaz na aktualizované usmernenia OECD pre nadnárodné podniky;

28. opakuje so zreteľom na investičné kapitoly širších dohôd o voľnom obchode svoju požiadavku, aby sa do každej dohody o voľnom obchode, ktorú EÚ podpisuje, začlenila doložka o sociálnej zodpovednosti podnikov a účinné sociálne a environmentálne doložky;

29. žiada, aby Komisia posúdila, ako sa takéto doložky začleňovali do dvojstranných investičných dohôd členských štátov a ako by sa mohli začleniť do budúcich samostatných investičných dohôd;

30. víta skutočnosť, že niekoľko súčasných dvojstranných investičných dohôd obsahuje doložku, ktorá zamedzuje zmierňovaniu sociálnych a environmentálnych právnych predpisov s cieľom pritiahnúť investície, a vyzýva Komisiu, aby zvážila zahrnutie takejto doložky do svojich budúcich dohôd;

Streda 6. apríla 2011

Mechanizmus urovnávania sporov a zodpovednosť EÚ

31. vyjadruje presvedčenie, že súčasný režim urovnávania sporov sa musí zmeniť, aby bol transparentnejší, umožňoval stranám odvolať sa, zahŕňal povinnosť využiť všetky miestne opravné prostriedky (v prípadoch, keď sú dostatočne spoľahlivé na to, aby zaručili riadny proces), dával možnosť využiť postup *amicus curiae* a povinnosť vybrať si jediné miesto arbitráže medzi investorom a štátom;

32. zastáva názor, že okrem urovnávania sporov medzi jednotlivými štátmi sa musí uplatňovať aj urovnávanie sporov medzi investormi a štátmi, aby sa zabezpečila komplexná investičná ochrana;

33. je si vedomý, že EÚ nemôže využívať existujúce mechanizmy urovnávania sporov, ako sú Medzinárodné stredisko pre riešenie investičných sporov (ICSID) a Komisia OSN pre medzinárodné obchodné právo (UNCITRAL), keďže EÚ ako taká nie je členom žiadnej z týchto organizácií; vyzýva EÚ, aby do každej novej medzinárodnej investičnej dohody EÚ zahrnula kapitolu o urovnávaní sporov v súlade s reformami navrhnutými v tomto uznesení; žiada, aby sa Komisia a členské štáty ujali svojej zodpovednosti ako hlavných medzinárodných aktéri a pracovali na uskutočnení nevyhnutných reforiem pravidiel Medzinárodného strediska pre riešenie investičných sporov (ICSID) a Komisie OSN pre medzinárodné obchodné právo (UNCITRAL);

34. vyzýva Komisiu, aby predložila riešenia, ktoré MSP umožnia lepšie financovať vysoké náklady súvisiace s urovnávaním sporov;

35. vyzýva Komisiu, aby čo najskôr predložila právny predpis, ktorým sa bude – najmä z finančného hľadiska – upravovať spôsob rozdelenia zodpovednosti medzi európskou úrovňou a štátnymi úrovňami v prípade, že EÚ v medzinárodnej arbitráži prehrá proces;

Výber partnerov a právomoci Parlamentu

36. podporuje zásadu, podľa ktorej musia byť prioritnými partnermi budúcich investičných dohôd EÚ krajiny s veľkým trhovým potenciálom, v ktorých však zahraničné investície potrebujú lepšiu ochranu;

37. poznamenáva, že investičné riziko je všeobecne vyššie v rozvojových a najmenej rozvinutých krajinách a že silná a účinná ochrana investorov prostredníctvom investičných dohôd je zásadným predpokladom ochrany európskych investorov a môže zlepšiť správu, čím vytvorí stabilné prostredie potrebné na zvýšenie objemu priamych zahraničných investícií plynúcich do týchto krajín; poznamenáva, že na to, aby tieto krajiny mali z investičných dohôd ešte väčší úžitok, mali by investičné dohody zaväzovať investora k dodržiavaniu ľudských práv a antikorupčných zásad – ako súčasť širšieho partnerstva medzi EÚ a rozvojovými krajinami v záujme znižovania miery chudoby; vyzýva Komisiu, aby zvažila vhodných budúcich partnerov na základe najlepších postupov členských štátov s dvojstrannými investičnými dohodami;

38. vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že priame zahraničné investície v najmenej rozvinutých krajinách sú mimoriadne nízke a zvyčajne sa zameriavajú na prírodné zdroje;

39. domnieva sa, že miestnym firmám v rozvojových krajinách by sa mala poskytnúť väčšia podpora, najmä prostredníctvom stimulov na zvýšenie ich produktivity a ich zapájania do užšej spolupráce, ako aj na zvýšenie kvalifikácie pracovných síl, pretože tieto oblasti predstavujú významný potenciál pre stimuláciu hospodárskeho rozvoja, konkurencieschopnosti a rastu v rozvojových krajinách; zároveň podporuje transfer nových ekologických technológií EÚ do rozvojových krajín, pretože je to najlepší spôsob ako podporovať ekologický a udržateľný rast;

Streda 6. apríla 2011

40. naliehavo žiada, aby Komisia a členské štáty v plnej miere zohľadnili stanovisko Parlamentu, a to ešte predtým, ako sa začnú investičné rokovania, ako aj počas týchto rokovaní; pripomína obsah rámcovej dohody o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Komisiou a vyzýva Komisiu, aby s Parlamentom včas konzultovala o návrhoch rokovacích mandátov a umožnila mu tak vyjadriť svoje stanovisko, ktoré musia Komisia a Rada náležite zohľadniť;

41. zdôrazňuje potrebu zahrnúť úlohu delegácií Európskej služby pre vonkajšiu činnosť do stratégie budúcej investičnej politiky a zohľadniť ich potenciál a miestne know-how ako strategické aktívum pri dosahovaní nových politických cieľov;

*

* *

42. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, členským štátom, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov.

Ochrana finančných záujmov Spoločenstiev – Boj proti podvodom

P7_TA(2011)0142

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 6. apríla 2011 o ochrane finančných záujmov Spoločenstiev – Boj proti podvodom – Výročná správa za rok 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Európsky parlament,

- so zreteľom na svoje uznesenia k predchádzajúcim výročným správam Komisie a Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF),
- so zreteľom na správu Komisie Rade a Európskemu parlamentu zo 14. júla 2010 s názvom Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Boj proti podvodom – Výročná správa za rok 2009 (KOM(2010)0382) a jej sprievodné dokumenty (SEK(2010)0897 a SEK(2010)0898),
- so zreteľom na Desiatu správu o činnosti úradu OLAF – výročnú správu za rok 2010 ⁽¹⁾,
- so zreteľom na výročnú správu Dvora audítorov o plnení rozpočtu za rozpočtový rok 2009 spolu s odpoveďami inštitúcií ⁽²⁾,
- so zreteľom na výročnú správu Dvora audítorov o aktivitách financovaných ôsmym, deviatym a desiatym Európskym rozvojovým fondom (EDF) za rozpočtový rok 2009 spolu s odpoveďami Komisie ⁽³⁾,
- so zreteľom na článok 319 ods. 3 a článok 325 ods. 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/EN.pdf.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 303, 9.11.2010, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 303, 9.11.2010, s. 243.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 248, 16.9.2002, s. 1.